

vidst, om det var Stummetmælksof eller Margarineof. Derimod indrømter jeg, at der nok kan være stet Forsalfninger, men de ere først stete, efter at Osten var gaaet over paa Handelsmandens Hænder, særlig her i Byen, hvor Margarineof i mange Tilfælde er gaaet i Fald under Navn af Dervhøst eller Ghesterøst eller hvilke Navne den nu fik, men det er som sagt først stet, efter at Osten er kommen til de handlende, og ikke saa længe den var i Mejeriernes Hænder. At denne Bestemmelse er taget op, kan jeg finde mig i, fordi det er blevet et Produkt, der bliver forfalt, men det spiller en saa lille Rolle, idet Produktionen her hjemme helt er holdt op, og Indførslen er meget lille; jeg vilde ganske vist kunne være med til et Indførselsforbud, men jeg tror rigtig nok ikke, at det behøves. Jeg tror nemlig, at skal den sælges som Margarineof her hjemme, saa vil den ikke finde meget stor Købefred.

Endelig vil jeg gerne tale om Lovforslagets § 13, der omhandler Margarineinspektørernes Gager. Det forekommer mig, at de Mænd, der her skulle gøre et saa stort Arbejde, et Arbejde, som jeg formoder i Grunden er langt større og vigtigere end det Arbejde, der udføres af de østtilsynshabende, og som i alt Fald over for Udlandet spiller en langt større Rolle end de andre Inspektørers, og saa burde gageres paa samme Maade. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det Forslag, der er stillet i § 13 med Hensyn til Gageringen.

Anden: Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre nogle ganske korte Bemærkninger til et Par af de ny Bestemmelser i Lovforslaget.

Det foreslaas jo i § 10, første Stykke, at det skal være „forbudt at fabricere, indføre, udføre, transitere eller forhandle Smør og Margarine, der indeholder andre Konserveringsmidler end Kogfald.“ Jeg kan meget sympatisere med denne Bestemmelse, Tanken i den og Hensigten med den er jo at skærme det danske Smør paa det udenlandske Marked imod enhver Mistanke om at indeholde sundhedsfarlige Stoffer. Men jeg er dog lidt betænkelig ved den kategoriske Form, som Bestemmelsen her har faaet, for selv om det ud fra det Standpunkt, paa hvilket Videnskaben nu staar, maa siges, at Kogfald utvivlsomt er et ganske usadeligt Middel og dernæst det bedste Middel, man nu kender, saa er det dog ikke givet, om man ikke maaste i en nær Fremtid vil kunne opbauge andre Stoffer, som kunde være endnu fordelagtigere til Konservering af Smør og Margarine, og

ved at vedtage Bestemmelsen i denne Form affæxer man saa Producenterne her i Landet fra eventuelt at benytte saadanne Midler.

Grunden, til at jeg har omtalt denne § 10, fte Stykke, er for øvrigt navnlig den Straffebestemmelse, som knytter sig dertil. Straffebestemmelsen forklar jeg saaledes, at den rammer Overtrædelser baade ved Fabrication, Indførsel, Udførsel, Transitering og Forhandling af Smør og Margarine, som indeholder andet end Kogfald. Jeg er selvfølgelig enig i, at den Mænd, som fabricerer Smør eller Margarine, eller som lader den fabricere, og deri tilføjer Stoffer, som det er forbudt at tilføje, maa straffes; og ligeledes er jeg enig i, at den, som forhandler Margarine og Smør, hvor saadanne Stoffer ere tilføjet, bør straffes, for saa vidt han ved, at disse Stoffer findes deri; men det forekommer mig høist tvivlsomt, om man tør gaa videre. Sagen er den, at man kan jo ikke paa Smørret se, lugte eller smage, at der findes disse Stoffer deri. Hvis der nu, som nævnt af en æret foregaaende Taler, tilføjtes Borhyre, og den ikke tilføjtes i større Mængder, end at man ikke med almindelig Agtpaagivenhed kan se, at den forefindes i Smørret — og det kan jo tænkes, at den tilføjtes allerede Mælken, det kan jo tænkes, at den tilføjtes allerede i Mejeriet, og det kan tænkes, at den tilføjtes i Sverige eller andre Steder, hvorfra der tilføres Danmark Smør — saa forekommer det mig dog utænkeligt at bestemme, at de Mejerister eller handlende, gennem hvis Hænder Smørret gaar, og som ikke ane, at der findes Borhyre i det, skulle straffes. Jeg ser ikke rettere, end at det eneste Middel, hvorved man skulde kunne klare sig, var ved at lade alt Smørret kemist analysere, og det er dog umuligt, naar man overhovedet vil handle med Smør. Jeg ser derfor, hvis min Opfattelse af Paragraffen er rigtig, meget henstille til den ærede Minister og det eventuelle Udvalg, at man vil tage under Overvejelse, om der dog ikke bør ske en Forandring deri.

Den anden Bestemmelse, som jeg kunde ønske at omtale, er Straffebestemmelsen, som knytter sig til § 4, første Stykke. Det er jo her foreslaaet, at man skal gaa fra de nu tilladelige Smørfedtprocent i Margarine, 50 pCt., ned til 12 pCt. Jeg skal for øvrigt, navnlig paa Sagens nuværende Stadium, ikke udtale mig nærmere om dette Spørgsmaal, men jeg skal dog sige, at mens det ganske sikkert er anerkendt, hvad der staar i Bemærkningerne her til Lovforslaget, at der som Regel ikke forhandles Margarine her i Landet med et højere Smørfedtindhold